

ZOWAT 150 JAAR GELEDEN LAS MEN ... (11)

door MARC VAN TRIMPONT.

IN 'DE VOLKSVERDEDIGER' UIT GERAARDSBERGEN:

In nr.9 van 27 september 1846:

- MARKT VAN GEERARDSBERGEN. Maendag 21 september:

Tarwe, per hectoliter:	24 fr. 15 cent.
Rogge	20 fr. 30 cent.
Haver	7 fr. 25 cent.
Aerdappelen	6 fr.
Boonen	10 fr.
Vlas, per kilo	1 fr. 40 cent.
Boter, per steen	5 fr. 27 cent.
Hespen, per kilo	1 fr. 20 cent.
Eijeren, per vyf-en-twintig	1 fr. 17 cent.

In nr. 10 van 4 oktober 1846:

- Men vertelt dat een onzer medeburgers, te Antwerpen als landschapschilder gevestigd, en die langen tyd aldaer de lessen der koninglyke akademie gevolgd heeft met de hulp van een jaarlyks onderstand uit onze stads-kas, op het punt is aen ons stedelyk bestuer zyne herkentenis te betuigen met het schenken van een tafereel door hem alhier gemaekt. Daer hy ten dien einde de schoonste zigten onzer omstreken zocht om dezelve af te malen (1), heeft hy den voorkeur gegeven aen zeker huisje alhier op den Buizemont staende, en aen onzen heer Burgemeester toebehoorende. Onze lezers hebben reeds geraden dat het dit zelfde huisje is waervan wy in onze voorgaende nummers meermaels melding hebben gemaekt, en alwaer onze edelmoedige Burgemeester, na zich van den lochting, zonder regt, meester gemaekt te hebben ook dueren en vensters deed wegnemen, de schouw toemetsen, in den vloer mortel maken en vuilnis gieten, alles om den huerman te doen verhuizen die hem geen duit schuldig was.

Wat den schilder daer in schynt meest bevallen te hebben, dit is de schilderachtige verwoesting die aldaer overal uitschynt, de wapperende vlaggen, uit oude lompen zamen-gesteld, die de deur en het venster-raem vervangen, den hevigen rook die van alle zyden het huisje uitberst, en zelfs het verarmd en ziekelyk gelaet der ongelukkigen die aldaer van honger bezwyken. Dit zal immers een zeer vrolyk tafereel uitmaken, en niemand zal het zelve zien zonder daerin de menschlievendheid van onzen eersten magistraets-persoon te bewonderen. Het schynt dat gezegden artist ook te wege is van in de lucht boven zyn landschap, de vergoding van onzen eersten bestuerder te verbeelden. Mynheer de Burgemeester zal naer de natuer afgemaeld (zie voetnoot 1) staen met eenen lauwerkrans op den kop, door verscheidene engelen ten hemel gevoerd.

De schildery zal voor gedenkspreuk dragen: Roofgierigheid en onmenschelykheid.

Het is zeer gelukkig dat die jonge schilder alhier in tyds aengekomen is, om de gedachtenis zulker merkwaardige daedzaken en die onze stad zoo zeer ter eer strekken, aen het nakomelinschap over te zetten, want nauwelyks was zyn tafereel geëindigd of alles is in dit arme huisje plotseling veranderd. Donderdag laetst zyn de deuren en vensters, na een verloop van vyf maend, herplaetst geworden.

(1) Vermoedelyk, onder invloed van het Duits, voor schilderen.

Zie hier nog iets byzonderds wegens dezelfde zaak:

Een persoon begeeft zich naer het huis van den huerman, laet zich dronken tot dus verre dat hy onbekwaem scheen alleen naer zyne woon te gaen, en verzoekt derhalve dat hy hem wille geleiden, belovende wel te tracteren, enz... De goede bloed, steeds bereid om zynen evenmensch te helpen, zoo hy dacht, brengt den gewaenden zatterik naer de herberg van dezen (men wete dat hy herbergier was); daer zit een makker van de heimelyke laeg, en straks doet men de kannen vollen, het komt 'er niet op aen, men wil den man beloonen, ja, den geest bedwelmen om des te gemakkelyker het doel te bereiken, want voor sommige geprivilegiëerden, is alles toegelaten, zyn alle middelen goed. Men komt dus allengs op de zaak zyner woonst, men zegt hem dat hy by den duivel te biechten gaet, enz., met een woord, men poogt alles om hem te doen afzien van zyn regt wegens de feitelykheden door zynen verhuerder gepleegd; doch vruchteloos: hy is te veel geplaegd geweest, hy begeert eene regterlyke schader-vergoedenis, eene herstelling van eer en faem. Is dit niet waerdig van als laetste blad by den *nieuwen styl van procedure* gevoegd te worden? Men moet by het vernemen van zulke zeldzaamheden zich niet eenige eeuwen achter uit denken en met eenen latynschen dichter uitroepen: omnia jam fiunt, fieri quae posse negabam; alles gebeurt hedendaegs, zelfs wat ik voor onmogelyk aanzag? Maer waarom zich zoo zeer verwonderen, beleven wy niet een eeuw van voortgang in alles? Overigens daer eenigen in 't publiek het gerucht verspreiden dat die man zyne huersom niet zou beteld hebben, laten we hier eene kwitantie van den heer Burgemeester volgen waaruit blykt dat hy huerman 15 dagen na den valdag zyn huishuer voldaan had, en dat er nu nog omtrent 5 maenden te verlopen zyn vooraleer hy een duit zou schuldig zyn, zelfs indien men hem het gerust bezit en genot had gelaten. Zie hier letterlyke kopy dier kwitantie:

" Ontvangen van Charles Baselicq van alhier de somme van twee en dertig guldens courant, in voldoeninge over een jaer huysuere verschenen den eersten maerte 1800 zes en veertig.

Geeraerdsberge, den 15 meerte 1846
(geteekend: J. Druwé)

- De genaemde Sigismundis G...., 24 jaeren oud, pasteibakker, alhier by d' heer Struelens in dienst, en die gepoogd had zich door eene pistoolscheut om te brengen, is vrydag aen zyne wonde overleden (2).

- Vele vlaemsche wevers gaen naer de grenzen van Vrankryk wonen, en weven aldaer voor de Franschen. In het departement van het Noorden winnen zy eene goede daghuer.

(wordt voortgezet).

(1) Zie ook bericht dienaangaande in aflevering 10.